

‘Wij zitten de hele dag in die dampen’

Bezorgde Westervelders en lelietelers om de tafel over landbouwgif

Joop Bouma
DIEVER

De angst voor landbouwgif zit diep in de Drentse gemeente Westerveld, waar op meer dan 200 hectare akkergrond leliebollen worden geteeld. Voor een ronde-tafelgesprek tussen alle partijen stroomde de ruime hal van het gemeentehuis in Diever donderdagavond stampvol. De tegenstellingen bleven. ‘Een povere bijeenkomst’, aldus een inwoner na afloop.

Het was de eerste keer dat bezorgde inwoners én lelietelers door de gemeente werden uitgenodigd voor een gesprek over een kwestie die de bevolking van zuidwest-Drenthe al meer dan tien jaar splijt: de groeiende teelt van lilies.

Voor dit bloemgewas worden grote hoeveelheden chemische middelen gebruikt, zoals metam-natrium, een bodemontsmettingsmiddel dat in de EU al jaren verboden is. Onder strikte voorwaarden mag het in Nederland en België nog worden gebruikt. Staatssecretaris Sharon Dijksma (milieu) heeft al aangekondigd dat ze broedt op verscherpte

maatregelen. Er zijn ernstige zorgen over de veiligheid van het middel.

Het kabinet besloot onlangs na advies van de Gezondheidsraad tot een onderzoek naar de risico's van blootstelling van omwonenden van akkers aan bestrijdingsmiddelen. Zolang die studie er niet is moeten partijen proberen onderling tot oplossingen te komen. Maar die zijn er in Westerveld nog lang niet.

De economische belangen zijn groot. Tachtig procent van 1,1 miljard leliebollen die jaarlijks worden geteeld is voor de export, waarde 600 miljoen euro. “Wij spuiten niet met suikerwater. Maar ik heb moeite met de angst die hier omheen hangt”, zei bloembollenteler Hans van der Heij-

‘Wij spuiten niet met suikerwater. Maar de angst die hier omheen hangt is overdreven.’

den in Diever. “Ik ben dankbaar dat we een kans krijgen om ons verhaal te vertellen.”

Dat verhaal landde niet. Omwonenden hebben grote moeite met het gebrek aan transparantie van de telers. Ze verwijten hun dat ze de milieuri-sico's voor lief nemen en spelen met de gezondheid van omwonenden. “Jullie zitten in gesloten spuitcabines als jullie het gif over het land sproeien, maar wij wonen daar onbeschermd en zitten de hele dag in die dampen.” “Ik zie stukken land na de teelt van lilies als dood zand achterblijven”, aldus enkele reacties.

De omwonenden waren met velen, maar ook de telers hadden hun collega's volop gemobiliseerd. Tot uit de wijde omtrek. Overal zijn akkerbouwers bezorgd over de toenemende druk rond het gebruik van chemische middelen.

“Wie is er straks aan de beurt? Zijn het straks de aardappelen, of de maïs, de teelt van uien? Wij proberen voedsel te verbouwen, dat lukt nu eenmaal niet zonder gewasbeschermingsmiddelen”, aldus een Friese boer.

De telers wilden vooral de angst

Tijgerlelie. Leliebollen zijn een belangrijk exportproduct. FOTO COLOURBOX

graag wegnemen. Onnodige onrust, zeggen ze. Maar die onrust hoeven ze niet te beteugelen, zei Rodina Fournell van stichting Bollenboos, een organisatie die sinds 2001 strijdt tegen de lelieteelt in Westerveld.

“Wat wij willen is dat we niet lan-

ger worden blootgesteld aan de enorme hoeveelheid bestrijdingsmiddelen die nabij onze woningen op het land worden gespoten. Die blootstelling moet worden teruggebracht, liefst tot nul. Dan verdwijnt de onrust vanzelf.”